

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

कवितार्किकसिंह सर्वतन्त्रस्वतन्त्र
श्रीमद्वेदान्तदेशिक विरचितं महाकाव्यं
॥ यादवाभ्युदयः ॥
॥ एकोनविंशः सर्गः ॥

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ यादवाभ्युदयः ॥

॥ एकोनविंशः सर्गः ॥

नित्यप्रबुद्धमपि निर्मलया स्वदृष्ट्या
निद्राणवहरनिमीलितनेत्रपद्मम्।
प्राबोधिकीभिरुपसेदुरितीव वाग्भिः
स्वाधीनमर्त्यतनयं श्रुतिवन्दिनस्तम् ॥ १९.१ ॥

यामिन्यपैति यदुनाथ विमुञ्च निद्रां
उन्मेष मृच्छति तवोन्मिषितेन विश्वम्।
जातः स्वयं खलु जगद्धितमेव कर्तुं
धर्मप्रवर्तनधिया धरणीतले त्वम् ॥ १९.२ ॥

अश्रान्तसन्ततिभिराभरणप्रकाशैः
आरात्रिकं प्रमुखयन्त्य इवोपचारम्।
इच्छन्ति ते प्रथमदृष्टिमनन्यलभ्यां
पद्माननाः पदनिवेशनधन्यहस्ताः ॥ १९.३ ॥

वृद्धाः कथञ्चिदरं व्यतिभिद्य हैमं
दौवारिकास्तव गृहीतसुजातवेत्राः।
निर्गच्छतः प्रविशतश्च निशामयन्तो
नाथ त्वदेकहृदया न भजन्ति तन्द्रीम् ॥ १९.४ ॥

विश्वैकतीर्थभजनेन विशुद्धिमन्तो
निद्रोज्झिता निगमसीम्नि निशात्यये च।
वैतानिकान् विधिवशेन विहृत्य वह्नीन्
पुण्याशयाः परिचरन्ति पुरोधसस्ते ॥ १९.५ ॥

निद्रावशेन निभृतेक्षणमुत्थितानां
 द्वित्राणि मन्थरपदान्यपगत्वरीणाम्।
 काले गृहीतमुचिते रशनाः कथञ्चित्
 मौनव्रतं जहति मुग्धवधूजनानाम् ॥ १९.६ ॥

सन्त्यज्यते तरलमौक्तिकजालदृश्यैः
 तारागणैस्त्रिदशवर्त्म तमालनीलम्।
 पद्मापतेरमृतनिर्मथनावसाने
 दुग्धाम्बुराशिपृषतैरिव रूपमग्र्यम् ॥ १९.७ ॥

नाथ स्फुरन्त्युपयति द्युमणिप्रकाशे
 न ज्योतिरिङ्गणगणा न च तारकाद्याः।
 तेजस्विनोऽपि तमसैव समृद्धिमन्तः
 त्वत्सन्निधौ मुषितभास इव त्वदन्ये ॥ १९.८ ॥

आनर्तितान् सललितं दिवसावसाने
 वाचालरत्नवल्यैर्निजहस्ततालैः।
 निद्रालसान् मृगदृशो गृहनीलकण्ठान्
 आवासयष्टिशिखरादवरोहयन्ति ॥ १९.९ ॥

नृत्यन्त्युदीरितघनस्तनितामकाण्डे
 नेदीयसीं तव निशम्य विभातनान्दीम्।
 चित्रातपत्रपरिमण्डलचारुबर्हाः
 शृङ्गारयोनिशरपत्ररुचो मयूराः ॥ १९.१० ॥

निर्गत्य चित्रगरुतो निलयान्तरेभ्यः
 तारस्वनास्तरुणविद्रुमताम्रचूडाः।
 रत्नाङ्कणेषु रमणीभिरवेक्ष्यमाणाः
 क्रीडारणं विदधते कृकवाकुवर्याः ॥ १९.११ ॥

प्राप्तास्तुलां हरितकोमलबाह्यपत्रैः
 किञ्चित्परिस्फुरितशोणमुखैः सरोजैः।

वामभ्रुवां वलयपङ्क्तिषु सञ्चरन्त्यो
मञ्जु क्वणन्ति मणिपञ्जरशारिकास्ते ॥ १९.१२ ॥

प्रत्यक्षिते तमसि यास्यति विप्रकर्षं
सञ्छन्नभानुमति सम्प्रति जीवलोके।
गङ्गायमानसलिलं निजरश्मियोगात्
सिष्णासयेव सितभानुरुपैति सिन्धुम् ॥ १९.१३ ॥

प्रत्यूषघर्मसमयेन समग्रधाम्ना
शोषं व्रजत्यमृतरश्मिमयूखपुरे।
अह्नाय कैश्चिदभिघातमवाप्नुवत्यः
ताराः प्रयान्ति विलयं तनुबुद्बुदाभाः ॥ १९.१४ ॥

पत्यूस्त्विषां प्रजहतः प्रथमाब्धितल्पं
सन्ध्यासरोरुहदृशः प्रथमोत्थितायाः।
सीमन्तिते तिमिरकुन्तलमध्यभागे
सिन्दूरराजिरिव भाति मयूखरेखा ॥ १९.१५ ॥

ज्योत्स्नापदेशमवधूय सितोत्तरीयं
स्तोकावशेषितसदाभरणप्रबन्धा।
अङ्गीकरोत्यरुणभावितमङ्गरागं
प्राची दिशा दिनपतिं परिभोक्तुकामा ॥ १९.१६ ॥

निर्णिज्य सम्प्रति निशाङ्गनिवेशलग्नं
कालेयपङ्कमिव सन्तमसं कलङ्कम्।
क्षोणीभृतामरुणदीधितयोऽनुरक्ताः
पादानलक्तकरसैरिव रञ्जयन्ति ॥ १९.१७ ॥

प्रादुर्भविष्यति चराचरजन्तुवर्गे
प्राप्ताऽरुणेन विधुना तमसा च वेला।
आभाति भावितपरस्परलेशयोगा
मायाविपक्तिरिव लोहितशुक्लकृष्णा ॥ १९.१८ ॥

उन्निद्रपद्मनयनः सुभगोत्पलाभः
 सम्भावितो मुनिगणैरुपपन्नबोधैः।
 रागोत्तरां श्रियमवाप्य रथाङ्गशोभी
 जातः स एष समयो जगदेकसेव्यः ॥ १९.१९ ॥

नीतः श्रमं निहतरात्रिवरूथिनीकः
 चन्द्रातपत्रविनिपातविलुप्तभूमा।
 प्रत्यूषवैरिविभवेन पराहतात्मा
 कालप्रतीक्ष इव गच्छति कामवीरः ॥ १९.२० ॥

योऽसौ जनस्य दिशतीव सुधानिधानं
 जातध्वनिः श्रुतिषु जागरदुन्दुभिस्ते।
 मन्ये स एव मदनस्य निशाचरस्य
 स्वच्छन्दसौप्तिकनिवृत्तिमभिव्यनक्ति ॥ १९.२१ ॥

अन्तर्बहिश्च तमसा परिमुच्यमाने
 जागर्यया जगति सम्प्रति दीप्यमाने।
 पञ्चायुधश्चिरपरिश्रमशान्तिमिच्छन्
 निद्रामुपैति हृदयेषु नितम्बिनीनाम् ॥ १९.२२ ॥

अग्रे भवन् गुरुरिव स्वयमानकानां
 आदिष्टसम्पदिव कन्धरया तवैषः।
 व्यक्तप्लुतेन निनदेन विशुद्धवर्णः
 प्रस्तौति नाथ निगमान् प्रतिबोधशङ्कः ॥ १९.२३ ॥

मुग्धाः स्वमुष्टिपरिमेयमनोज्ञमध्याः
 पर्यायचापलतिका इव पञ्चबाणः।
 प्रास्थानिकप्रणयदुर्विनयोपशान्त्यै
 प्रत्यक्षयन् प्रतिनिवर्तयतीव यूनः ॥ १९.२४ ॥

अन्तश्चकासदसितोत्पलमङ्कयोगात्
 भासोन्मदेव परिमीलिततारकार्धा।

निष्पीतकान्तिमकरन्दरसं प्रतीच्यां
नीहारभानुचषकं निदधाति सन्ध्या ॥ १९.२५ ॥

दृष्ट्वा निमीलितवतीं नियतिप्रभावात्
आत्मप्रियां कुमुदिनीमवधूतधामा।
च्योतत्तुषारनयनोदकबिन्दुरिन्दुः
प्रस्थानमिच्छति महत्प्रतिपन्नदैन्यः ॥ १९.२६ ॥

भोक्तुं दिवं निजवियोगविलुप्तदीप्तिं
प्रागेव तीव्ररुचिना प्रहितेव सन्ध्या।
मालिन्ययोगमपनीय करावमर्शैः
प्रायो यथार्हमनुलिम्पति कुङ्कुमेन ॥ १९.२७ ॥

अर्धेन पाटलमनूरुकरानुषङ्गात्
अर्धान्तरेण मणिमेचकमन्तरिक्षम्।
अस्पृष्टतापमधिरोहति निस्तमस्कं
संवीतपीतवसनेन तुलां त्वयैव ॥ १९.२८ ॥

पद्मापदाम्बुरुहयावकपिङ्गभासा
भासा नितान्तमुदयान्तरितस्य भानोः।
आरज्यते गगनमद्य जगत्प्रसूतेः
नाभीसरोरुहभुवा रजसेव गात्रम् ॥ १९.२९ ॥

दग्धुं तमो दनुजबृन्दमिवाम्बुराशेः
उत्तस्थुषो मधुरिपोरिव तिग्मधाम्नः।
उन्मेषिणी सुमनसामुदिता पुरस्तात्
चक्रप्रभामनुकरोति मरीचिमाला ॥ १९.३० ॥

दृष्टिद्वयं नियतकालमिदं प्रजानां
एका निमीलति तयोरितराऽप्यलक्ष्या।
तत्तादृशोस्तव दृशोर्युगपत्प्रबोधात्
आलोकयोगमनघं भजतां त्रिलोकी ॥ १९.३१ ॥

प्राचीनशैलविषये प्रचुरांशुरेखां
 सन्ध्यादशामरुणरागघृतावसिक्ताम् ।
 कालो निधाय सृजतीव शनैस्तदन्ते
 तिग्मद्युतिं त्रिभुवनैकमहाप्रदीपम् ॥ १९.३२ ॥

पर्याप्तरश्मिनिकरेण सुवृत्तभूम्ना
 सूर्येन्दुबिम्बयुगलेन समस्थितेन ।
 आभाति कालवणिजा परिकल्प्यमाना
 नक्तंदिक्क्षणतुलेव नभः स्थलश्रीः ॥ १९.३३ ॥

नैशं तमः क्षिपति नन्दितचक्रवाके
 पद्मान् प्रबोधयति भावितमित्रभावे ।
 दृष्टिं प्रसादयति दर्शितसत्पथेऽस्मिन्
 दोषोल्बणा कुमुदिनी बहुमानशून्या ॥ १९.३४ ॥

पादस्पृशां दिशति भूमिभृतां प्रकाशं
 सत्त्वं समेधयति सद्भिरुदीरितार्घ्यः ।
 तेजोगणानपि तिरस्कुरुते स्वदीप्त्या
 चक्रप्रियस्त्वमिव सम्प्रति चण्डभानुः ॥ १९.३५ ॥

आजानपाण्डरतनुः परभागमृच्छन्
 नीलाम्बरद्युतिमुषा निजलाञ्छनेन ।
 स्फीताकृतिः परिगतो मदरागलक्ष्म्या
 वीर त्वदग्रज इवैष विभाति चन्द्रः ॥ १९.३६ ॥

सन्ध्योपरागसमयं प्रतिलभ्य पुण्यं
 स्नातुं निशा गगनसौधतलावतीर्णा ।
 आरक्तरूपमवलम्बयता कराग्रं
 पत्या सह प्रविशतीव परं समुद्रम् ॥ १९.३७ ॥

देव त्वयीव दिवसागमजागरूके
 संरक्तविश्वमुदयं सवितर्युपेते ।

अस्तं शनैरभिपतन् भजते मृगाङ्कः
त्वद्वैरिवारवनितावदनेन्द्ववस्थाम् ॥ १९.३८ ॥

राजाऽस्तमेति सुहृदा मदनेन सार्धं
दीनाकृतिः कुमुदिनीदृढबद्धकोशा।
वैरी समेति विषमाश्च इतीव भीता
छायाच्छलेन भजते गगनं त्रियामा ॥ १९.३९ ॥

आमृश्य रात्रिमरुणोदयजातपुष्पां
प्राप्तानुताप इव सत्पथलङ्घनेन।
ज्योत्स्नांशुकं द्विजपतिः परिधाय नूनं
व्रीडानतो विशति वारिनिधिं विवर्णः ॥ १९.४० ॥

अभ्येति भानुरुदयाद्रिमसह्यतेजाः
स्थातुं स एष समयो न ममेति पश्यन्।
प्रायः समाश्रयति पाशभृताऽभिगुप्तं
तारापतिश्चरमसागरतोयदुर्गम् ॥ १९.४१ ॥

मूले मनाग्भवति मुञ्चति पूर्वभागं
शैथिल्यमृच्छति तमालरुचिस्त्रियामा।
आकृष्यते चरमशैलवने विहर्तुं
सीरायुधेन यमुनेव सुधांशुनेयम् ॥ १९.४२ ॥

प्रस्थानकालभजनात् परितोषितेन
ज्योत्स्नात्मिकां हरिवधूसहजेन दत्ताम्।
प्रायेण नाकवनितानखदीप्ति लक्ष्यां
शेषापटीं चरमभूमृदसौ दधाति ॥ १९.४३ ॥

सूक्ष्माभिरामनिजदीधितिसूत्रलम्बी
पर्यन्तलग्नतिमिरालकदर्शनीयः।
सिन्दूररञ्जित इवैष विभातलक्ष्म्याः
सीमन्तमौक्तिकमणिः प्रतिभाति चन्द्रः ॥ १९.४४ ॥

प्रालेयरूपितमिदं प्रथमेतराब्धौ
 मग्नैकदेशमनुयाति मृगाङ्कबिम्बम्।
 मानच्छिदां मकरकेतनसायकानां
 शाणोपलं चिरनिघर्षणकर्षितार्धम् ॥ १९.४५ ॥

आदौ वराभमुदितं शरपाण्डु मध्ये
 पश्चान्मधुकपरिधूसरमिन्दुबिम्बम्।
 सम्पद्यते पुनरदृश्यतमामवस्थां
 कालार्पितं करजचिह्नमिव क्षपायाः ॥ १९.४६ ॥

नैशं तमिस्रमरुणेन विलुप्तसारं
 निः शेषयन्नयमुदेति मयूखमाली।
 सत्सेवनेन पुरतो मुषितैकदेशं
 विद्यावतां वृजिनराशिमिवान्तरात्मा ॥ १९.४७ ॥

उद्गच्छता पुरुषकेसरिणेव पूष्णा
 काले तमो विदलितं करजैः प्रवालैः।
 गाढं हिरण्यकशिपोरिव गात्रमन्यत्
 सन्ध्याच्छलेन रुधिरं क्षरतीव सान्द्रम् ॥ १९.४८ ॥

प्राप्तोदयस्य तपनस्य तवेव धाम्ना
 क्षिप्तो गुहान्तरनिरुद्ध इवान्धकारः।
 विश्वावलोकननिरोधवियातवृत्तेः
 अत्याहितस्य परिपाकमिवैष भुङ्क्ते ॥ १९.४९ ॥

मग्ना चिरं महति सन्तमसाम्बुराशौ
 दंष्ट्राभिरामरुचिना दिवसागमेन।
 उत्क्षिप्यते दनुजशोणितलोहितेन
 प्रायो वराहवपुषा विभुनेव भूमिः ॥ १९.५० ॥

निद्रामपास्य तमसा च दृशो निरोधं
 प्रत्यङ्मुखं प्रथमतः प्रथयन् प्रकाशम्।

निःश्रेयसप्रतिपदेन निजेन धाम्ना
विश्वं समाधिरिव दर्शयते विवस्वान् ॥ १९.५१ ॥

आशापरीतमविवेकमिवान्धकारं
शङ्काशतास्पदमलक्षितसर्वतत्त्वम् ।
निर्धूय सम्प्रति निशामिव बाह्यविद्यां
तत्त्वावसाय इव भाति विभातकालः ॥ १९.५२ ॥

निर्विश्य चन्द्रसितपद्मरसं निशात्मा
लोलम्बजातिरभितो लुलितान्यपुष्पा ।
त्वद्वक्त्रचन्द्रनिरपायरसानिदानीं
पद्मानुपैति परितोषितराजहंसान् ॥ १९.५३ ॥

नात्यन्ततः कुमुदिनी प्रतिपन्ननिद्रा
नातीव बोधमुपयाति सरोजिनी च ।
एतेन नूनमनयोरविशेषदृश्या
नाथानुवृत्तिनियतेव भवत्यवस्था ॥ १९.५४ ॥

पर्यस्यता सुरभि पद्मपरागजालं
पक्षानिलेन परिधूननसम्भवेन ।
संधुक्षयन्ति मकरध्वजहव्यवाहं
शान्तं पुनःपुनरमी सरसीषु हंसाः ॥ १९.५५ ॥

कालोत्थिताः स्थितिभृतो गुणयन्त्रितत्त्वात्
दानोदकार्द्रकरपुष्करदर्शनीयाः ।
सम्भावयन्त्यभिमुखाः समयोपयातान्
भृङ्गान् वनीपकजनानिव वारणेन्द्राः ॥ १९.५६ ॥

गञ्जामुपेत्य मदकुञ्जरगण्डपालिं
मत्तान् समीक्ष्य मधुपान् परिघूर्णमानान् ।
शुद्धानि हन्त कुमुदानि तमस्यपेते
भूयस्तदन्वयभयादिव सञ्कुचन्ति ॥ १९.५७ ॥

सत्त्वक्षमाधिकतया शयिताः पृथिव्यां
 निद्रामयीं व्यपगमध्य निजामविद्याम्।
 निः सङ्गवृत्तिनियताः स्थिरसंयमार्हाः
 मुञ्चन्ति सम्प्रति मदं मुदिता गजेन्द्राः ॥ १९.५८ ॥

सैन्यादयस्तव हयाः समये प्रबुद्धाः
 चत्वार एव निगमास्तव मूर्तिमन्तः।
 आवर्तयन्त्यतनुहेषितवीचिभेदैः
 वैरात्रिकं वटुभिरध्ययनं प्रवृत्तम् ॥ १९.५९ ॥

आयोधने विहरणेऽप्यवधानवन्तः
 प्राज्यैः परिच्छदपरिष्करणोपचारैः।
 संयोजयन्ति रथयोगविदः शताङ्गं
 ताक्षर्यं द्वितीयमिव सारथयस्त्वदीयम् ॥ १९.६० ॥

निद्रावशेषविगमेऽपि मदानुषङ्गात्
 मन्दं दृशो मुकुलयन्ति मदावलेन्द्राः।
 एषामनूरुकिरणैररुणीकृतानां
 सप्तस्रुतां भवति सान्ध्यपयोदलक्ष्मीः ॥ १९.६१ ॥

आलक्ष्य दूरमवरोधगृहादमुष्मात्
 स्वाभाविकं वदनमारुतसौरभं ते।
 अम्भोरुहां गुणमपत्रपयन् समीरो
 मन्दं परिभ्रमति मन्दिरदीर्घिकासु ॥ १९.६२ ॥

आघूर्णितानि मृद्गुना पवनेन पद्मा-
 न्यावेदयन्ति मदलेशमयीमवस्थाम्।
 निर्गच्छतां तव च वारवधूजनानां
 निद्रावशेषकलुषाणि विलोचनानि ॥ १९.६३ ॥

रेणूत्कराः सरसिजोत्पलकैरवाणां
 कुर्वन्त्यनूरुतिमिरेन्दुरुचिप्रकाशाः।

प्रायः समुद्रतरुणीपरिकर्मभूतां
चर्चां नवीनघुसृणागुरुचन्दनानाम् ॥ १९.६४ ॥

अध्यासितं कुमुदतल्पमपोह्य काले
पद्मोत्पलानि शनकैः श्रियमात्रजन्तीम्।
संवीजयन्त्यलघुचामरदर्शनीयैः
पक्षैः स्वयं परिजना इव राजहंसाः ॥ १९.६५ ॥

प्रत्यूषलक्षणरसायनसम्प्रयोगात्
प्रालेयरश्मिमहसा जरसेव मुक्ताः।
पद्मोत्पलप्रभृतिभिः परिकर्मवत्यो
गृह्णन्ति यौवनदशां गृहदीर्घिकास्ते ॥ १९.६६ ॥

औद्यानिकीषु सुमनः स्वनवाप्तपूर्वं
नूनं सरोरुहवनेषु च नूतनेषु।
आदित्सते वदनमारुतसौरभं ते
शय्यानिकाय्यमभितो विहरन् समीरः ॥ १९.६७ ॥

अर्च्यस्य सम्प्रति सतामवगाढतीर्था
मन्ये प्रगृह्य नलिनी मकरन्दमर्घ्यम्।
व्यक्तद्विरेफनिनदा विहिताभिमुख्या
पत्युस्त्विषां प्रणयतीव करप्रसारम् ॥ १९.६८ ॥

ज्योत्स्नासखीं कुमुदिनीं भ्रमरः प्रहृष्यन्
निर्विशय नित्यपरिशुद्धरुचिं निशायाम्।
रागादुपैति नलिनीं रजसाऽभिजुष्टां
किं नाम नाचरति मन्मथहस्तवर्ती ॥ १९.६९ ॥

सन्ध्याच्छलेन पुरुषोत्तम साम्प्रतं ते
सैवाधुना भृगुसुता तमसां निहन्त्री।
भूयः समुत्थितवती धृतपुण्डरीका
भोगाय सागरगृहाद्भुवनैकयूनः ॥ १९.७० ॥

चन्द्रातपत्रिदिवशैवलिनीप्रवाहे
 मञ्जोत्थितां कमलिनीमुपसेवमानाः।
 प्रत्यग्रभिन्नमुकुलप्रसृतैः परागैः
 उत्थापयन्त्यगुरुधूपमिवोत्पलिन्यः ॥ १९.७१ ॥

पौरन्दरीं दिशमनूरुनिबद्धरागां
 दृष्ट्वा तथा परिणमत्यपरा दिशाऽपि।
 स्त्रीणां गतानुगतिकप्रतिपत्तिभाजां
 ख्यातं ततो भवति कामितकामिनीत्वम् ॥ १९.७२ ॥

निद्रायते कुमुदिनी चिरसम्प्रबुद्धा
 सुप्ता प्रबोधमुपयाति सरोजिनी च।
 यामेषु वृत्तिमनयोरधिगम्य नूनं
 शिष्यायितं त्वदवरोधनितम्बिनीभिः ॥ १९.७३ ॥

मित्रस्य लुप्ततमसोऽप्यतिरागभाजः
 सम्प्रेक्षणं मम न युक्तमितीव मत्वा।
 मीलत्यसौ कुमुदिनी सह तारकाभिः
 प्राप्तं व्रतं तदिह राजपरिग्रहाणाम् ॥ १९.७४ ॥

आमोदयोगमवशात् सहसाऽऽश्रयन्ते
 पत्युस्त्विषां तव च पादनिषेवणेन।
 क्षिप्तास्त्वया हृदि गृहीतशुचः क्षितीन्द्राः
 स्वान्तर्निविष्टमधुपाशच सरोजकोशाः ॥ १९.७५ ॥

आविस्मितैरमृतसिन्धुतरङ्गकल्पैः
 आकेकरप्रियतमाजनदृष्टिभोग्यैः।
 त्वत्सौखशायनिकसूरिगणेन सार्धं
 निर्वेशयोगमुपयाम निरीक्षणैस्ते ॥ १९.७६ ॥

अधिगतनिलयानामौपवाह्यद्विपानां
 मदपयसि वितन्वन् मज्जनोन्मज्जनानि।

प्रवहति पवमानः स्पन्दयन् मन्दमन्दं
परिणमदरुणिम्नः पङ्कजारण्यकोशान् ॥ १९.७७ ॥

उपवनमधुपानामुन्मदस्वैरगीतैः
तनुमरुदुपदिष्टैश्चारुलास्यैर्लतानाम्।
दरविलुलितदानैर्दन्तिनां कर्णतालैः
समयसमुचितं ते भाति सङ्गीतकृत्यम् ॥ १९.७८ ॥

हरति रतिविहारैरर्धविस्रंसितानां
युवजनहृदयानि श्रान्तपञ्चायुधानि।
उपहितगुणमारादुत्थिताभिर्वधूमिः
कुटिलनियमिताग्रं गुम्भनं चूलिकानाम् ॥ १९.७९ ॥

क्षितिरियमवधूतध्वान्तनीलोत्तरीया
विकसितमुखपद्मा व्यक्तसन्ध्याङ्गरागा।
अभिमतकरदाना निर्व्यपेक्षा त्वदन्यैः
अनुभवितुमिव त्वां दर्शयत्यात्मरूपम् ॥ १९.८० ॥

मधुन इव दयायाः सामरस्यं दधानैः
कमलवनमनन्यां कान्तिमध्यापयद्भिः।
फणिपतिरमणीयं देव पर्यङ्कमुज्झन्
परिणमय शुभं नः पावनैरक्षिपातैः ॥ १९.८१ ॥

दिनमुखमिति नाम श्रावितः सूतपुत्रैः
अभजत जितनिद्रो जागरं यादवेन्द्रः।
सरिदपगमकाले साधुसंरक्षणार्थं
मुनिभिरिव स एव स्तूयमानो मुकुन्दः ॥ १९.८२ ॥

धनमिव निगमानां धर्ममुत्तम्भयिष्यन्
त्रिजगदनुविधेयं कर्म निष्पाद्य सान्ध्यम्।
सितगुणपरिधानैः सेवितो मन्त्रिमुख्यैः
अलमकुरुत नाथो हैममास्थानपीठम् ॥ १९.८३ ॥

॥ इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य
कृतिषु यादवाभ्युदये माहाकाव्ये
एकोनविंशः सर्गः ॥